

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00236/2011-01
Дана: 22.07.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ђ.Ж.** из **Зајечара**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ђ.Ж.** из **Зајечара** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-460/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ђ.Ж. је обављала судијску дужност у Општинском суду у Зајечару, у парничном одељењу. Подноси пријаву за избор у Основни суд у Зајечар, Привредни суд Зајечар, Прекршајни суд Зајечар и Виши суд у Зајечару.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;

- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу оспособљености истиче да је у 2006.години имала 103% испуњеност норме, у 2007.години 128% испуњеност норме и у 2008.години 130% испуњеност норме.

У погледу стручности истиче да је у периоду 2006-2008.година имала укинутих 72 одлуке што је испод просека суда, као и броја укинутих одлука изабраних судија, сумња у тачност података.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 180 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-460/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука.

У погледу стручности и броја укинутих одлука истиче се да је у парничној материји имала у 2006.години проценат укинутих одлука од 38,89% док је просек суда у парничној материји 26,55%, у 2007.години 43,4% укинутих одлука док је просек суда био 29,16%, те проценат преиначених одлука 5,06% док је просек суда био 1,74%, те у 2008.години укинутих одлука од 34% док је просек суда био 26,95% и проценат преиначених одлука од 8% а просек суда је био 1,78%, на основу чега се закључује да није остварила задовољавајући квалитет рада.

Против те одлуке изјавила је жалбу Уставном суду Србије дана 29.07.2010.године.

Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешнепримене материјалног права. Истиче да је томодлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је ВСС поново одлучио о истом као у одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницамаи новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену маеријалног права и битне повреде поступка.

У погледу погрешно утврђеног чињеничног стања у првом реду истиче да је у целости остварила судијску норму према Мерилима за оцену минимума успешности и преко прописане норме, а указује да у погледу броја укинутих одлука исте треба посматрати повезано са бројем завршених предмета. Тако је у 2006.години имала 21 укинуту одлуку од 54 разматране одлуке, а исте године је окончала 295 П предмета и 22 Р предмета; у 2007.години имала је завршених 322 П предмета и 34 Р предмета, разматрано 79 одлука а укинуто 34 одлуке; у 2008.години имала је завршена 277 П предмета и 55 у Р материји, разматраних одлука по жалби 50 и укинуто 17 одлука, а овакви резултати је сврставају у у добре резултате или исте са судијама које су радиле ову материју у суду. Даље иситиче да су нетачно приказани резултати за изабране судије и да су исти израђивали одлуке ван прописаног рока.

У погледу прилива истиче да је у 2006.години имала прилив од 284 предмета, у 2007.години 328 предмета и у 2008.години 153 предмета, с тиме да је у 2008.години остварила мањи прилив јер је исте године на материји породичних односа одређен још један судија а она ослобођена прилива у осталим парничним предметима. За све време рада поштовала је прописане рокове за поступање у предметима и у изради одлука. Истиче да је по избору годину дана радила у оставинској и ванпарничној материји, а након тога добија парничну реферату и старе предмете у којима је мало рађено, па је у 2006.години од 32 стара предмета решила 25, у 2007.години од 7 остало је 3 и у 2008.години 2 стара предмета.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састава Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила

прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 06.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Зајечару, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Општинском суду у Зајечару и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета укупно у раду 440 предмета, од тога 32 стара предмета, решено 295 предмета од тога старих 25, све одлуке израђене до 30 дана, 54 ожалбене одлуке, 32 потврђене, 1 преиначена, 21 укинута или 38,88%, просек одељења 26,55%.

Пл 3 у раду 3 решена.

1Р 6 у раду 6 решених

Р(остало) 24 у раду, 16 решених 1 ожалбена 1 укинута

Укупно остварење нормe 103%.

2007.године

П предмета укупно у раду 483 од тога 7 старих, 322 решена од тога 3 стара све одлуке израђене у року до 30 дана, 79 ожалбених одлука, 41 потврђена, или 51,89% 4 преиначене 5,05% и 34 укинуте 43,03%, просек одељења 29,16%.

1Р предмета нема у раду 1 ожалбена 1 укинута.

Р(остало) 50 у раду 34 решених 1 ожалбена 1 укинута.

Остварење нормe 128%.

2008.године

П предмета укупно у раду 331 од тога 4 стара решена 277 од тога 2 стара све одлуке израђене у року од 30 дана 50 ожалбених 29 потврђених 58% 4 преиначене 8%, просек одељења 1,78% и 17 укинутих 34%, просек одељења 26,94%.

1Р 1 у раду 1 решен.

Р(остало) 59 у раду 54 решена 2 ожалбене 1 укинута 1 преиначена.

Остварење нормe 130%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својим решењем дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе

члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узмеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и то знатно, дакле у 2006.години 38,88% уз просек одељења од 26,55%,у 2007.години 43,03 уз просек одељења од 29,16% и у 2008.години 34% уз просек одељења 26,94%, а такође и у материји 1Р иако мали број ожалбених одлука у свакој години по 50% укинутих одлука. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

И поред чињенице да је у свим годинама имала остварење судијске норме, чињеницом великог броја укинутих одлука показала је висок ниво нестручности, чиме и у вршењу судијске функције не може обезбедити странкама у поступку ефикасну и сугурну судску заштиту, а што проистиче из некавалитетних одлука, које се у великом броју случаја укидају, а тиме уводи и несигурност у судску заштиту.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоца приговора
2. Архиви Високог савета судства

